

EL REFORMISTA

Donatiu de la Redacció

SETMANARI POLÍTIC D'AVISOS I NOVES

Preu de subscripció:
1 pesseta trimestre. — Nombre solt 10 cèntims.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, 22

Any I

OLOT 16 de Juliol de 1914

Nom. 27

D'actualitat

Prenent peu d'una proposició presentada en l'Ajuntament pel nostre bon amic el regidor D. Baldiri Descals Aubert, referent a la «Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros», publicarem una serie d'articles encaminats a demostrar els beneficis que podrien conseguir-se per Olot, si una perfecte compenetració existia, en tot lo referent al credit, i els fins que pot satisfer, no mancant em però als seus estatuts, la Caixa d'Estalvis.

Avui, després de llegit amb la deguda detenció l'acord prés pel Concell Directiu de dita entitat i publicat en els setmanaris d'aquesta ciutat de la última setmana, creiem convenient parlar del mateix, sens apassionament de cap mena, analisant freda i serenament els beneficis que pot reportar-ne dit acord.

Fins ara realitzaba unicament la Caixa, préstams personals d'import màxim dos mil pesetes, pro devent reunir els imponents certes i determinades condicions. D'aquí en endavant aquestos préstams tindran un impost màxim de tres mil pessetes, i potser se farán extensius a tots els qui a judici del Concell reuneixin les degudes garanties de responsabilitat, responsabilitat que al nostre entendre, tenen el perfecte dret d'exigir, car administren interessos agens, depositats en llur caixa, precisament per les condicions de seguretat que els estatuts porten aparellades.

Naturalment que si's tractés solament de la concessió dels crèdits personals de que parlem, no donaria la «Caixa d'Estalvis», satisfacció a les necessitats de la indústria i el comerç, car es una quantitat irrisoria, si tenim en compte que ha d'ésser el factor

crédit, importantíssim auxiliar que des de alguns anys ha desaparegut de nostre ciutat, contribuint a l'estat amorfe que atravessen les principals fonts de riquesa Olotina, pro amb la concessió de préstams hipotecaris potser se salvarà la situació econòmica, o quan menys servirà com a pedàs, que recompondrà la mateixa.

Els préstams hipotecaris que de aquí endavant se concediran tindran com a límit màxim per regla general la quantitat de 30.000 pessetes paguent en cassos excepcionals concedir-ne de superiors el Concell Directiu.

Aquestos préstams com es lògic, s'obtidran mitjantsant les degudes condicions que aixís mateix s'estipulen, i que son les següents:

1.ª Garantia, 2.ª Valor de la mateixa, 3.ª Interés de la quantitat prestada, 4.ª Duració del préstam, 5.ª Forma de la operació, i 6.ª Gastos.

Garantia. Les operacions de préstams hipotecaris, com el seu mateix nom indica exigeixen per la seva realització l'existència d'una finca ja rústica, ja urbana, neta de tot gravamen i amb marge suficient per a respondre no ja sols del capital, sino inclús dels interessos que puguin deixar de pagar-se com aixís mateix de la quantitat a que puguin ascendir els gastos, cas d'haber-se de procedir judicialment contra el prestatari per incompliment de lo estipulat.

No te res de particular doncs que la Caixa d'Estalvi, vulgui com a garantia, finques urbanes o industrials lliurers de tot gravamen, y de valor al menys el doble del préstam (base 2) car tenen el deure de defensar els interessos dels imponents, en forma que jamai pugui ni remotament donar-se el cas, de que per insolvència d'algun dels deudors, poguessin ésser tirlats de poc previsors en l'administració dels interessos que'ls hi son confiats.

Diem aixó, perquè hem sentit criticar aquesta forma de crèdits hipotecaris, pro nosaltres entenem que està la Caixa d'Estalvi en perfecte dret a l'exigir la garantia que demana.

De la quantitat que com a préstam se solliciti s'en pagará l'interés anyal del 5 per 100 per trimestres vensuts. El que's paguin per vensut els interessos implica un benefici per el prestatari car d'aquesta manera l'interés indirectament disminueix una miqueta.

La duració del préstam será de quatre anys prorrogables d'any en any. A n'aquesta base o condició se'ns permeterà hi fem un petit comentari, quin potser resultarà extemporani una volta s'hagi fet una petita aclaració

Suposem per un moment que a la «Caixa d'Estalvis» no li convé prorroga el préstam i que per lo tant al finalitzar els quatre anys, ve obligat el prestatari a retornar la quantitat mutuada. ¿Quan tindrà esment aquest de la decisió que adopti la Caixa? No tothom pot en un moment donat recullir a més correr la quantitat per pagar el préstam, i principalment els comerciants i industrials, car tepen sempre escampats els seus capitals ja en documents de crédito; ja en lletres, ja en comptes corrents, lo que farà difícil per no dir impossible al qui hagi de pagar, recullir la quantitat necessaria si no se'ls hi dona un espai de temps per a cumplir llur obligació. Per aixó aquesta base podria redactar-se de la següent manera, i aixís se salvaria una contingència de resultats funestos per el Prestatari.

«La duració del préstam será per quatre anys prorrogables, d'any en any, pró en el cas del prestatista no li convingués prorrogar la duració del préstam, deurá avisar al prestatari, amb un any d'anticipació.